

Dyssegaards- * Kirken

Nummer 1 - 25. Februar 1951 - 16. Årgang

Dyssegaardskirken

i Dyssegaardsskolen, Dyssegaardsvej 26

Højmesse hver Søndag Kl. 10.

(Prædikantliste i Aviserne).

Bibellæsning i Præstegaarden.

Den anden og fjerde Mandag i hver Maaned (i Vinterhalvaaret) Kl. 20. Alle er velkomne.

Frivilligt Drengeforebund.

Formand: Pastor Jacobsen.

Leder: Klokker Rudolf Hansen.

(Program tilstilles Medlemmerne).

Søndagsskole hver Søndag Kl. 13

i Dyssegaardskirken. Forstander: Skolebetjent Schmidt.

Møder for gamle

hos Fru Hansen, Sønderdalen 34, den første Tirsdag Eftermiddag i hver Maaned i Vinterhalvaaret.

Adresser:

Sognepræst Hans Thyge Jacobsen,
Dyssebakken 8. Telf. GE 2364. Træffes bedst Kl. 18-19 (Tirsdag ikke).

Residerende Kapellan Max W. Olsen.
Kongelysvej 5 B. 1. tv. Telf. GE 3673. Træffes bedst Kl. 12-13. (Fredag ikke).

Klokker Rudolf Hansen,
Ellemosevej 115, Telf. GE 2875. Træffes hver Dag (undt. Torsdag) Kl. 10-13, Fredag tillige Kl. 18-19.

Organist Paul Hamburger.,
Jægerbakken 7, Telf. OR 5227.

Menighedsraadets Formand:
Overretssagfører Hans Bredmose,
Fragariavej 9. Telf. HE 4854.

Menighedspsygepl. Frk. E. Rønnenkamp Holst,
Bøgevej 36, 1. Telf. HE 6719. Træffes Kl. 13-15.

KONGEN

Vi er nu inde i fastetiden, disse uger, hvor vi forbereder os til at fejre påskefesten. Naturligt retter vore tanker sig mod Jesu lidelse og død, Han, der havde samlet store skarer (Lk. 5, 1; Lk. 12, 1), fordi hans ord fik mennesker til at lytte (Lk. 4, 22; Mt. 13, 54), han, som fik det lov, at han gjorde alle ting vel (Mk. 7, 37), endte dog med at blive slået i hartkorn med de arge- ste forbrydere (Mt. 15, 28; Lk. 22, 37). Men det må ikke undre os; thi han forudsagde selv, at således ville det gå ham (Lk. 18, 31 ff.).

Udvortes betragtet bærer Jesu lidelseshistorie præg af afmagt og nederlag. Selv så han ikke således derpå; for ham var alt dette midlet til gerningens fuldbyrdelse; kun på denne måde kunne han nå frem til det store »Fuldbragt«.

Derfor taler Jesu lidelseshistorie da heller ikke til os om en nederlagets mand, men om en konge: »Se, din konge kommer til dig!« (Mt. 21, 5). Ikke med væld og ydre herlighed, ikke som en, der kræver noget for sig selv, men som en, der vil ofre sig for menneskers skyld (Mt. 20, 28).

Det er, hvad fastetiden skal gøre levende for os: Billedet af kongen, som drager til kamp for sit folk mod alle dets og sine fjender og gør det med frimodighed, fordi han ved, »han skal dem tvinge og evig sejr få«.

Hans store og altomfattende sejr er påskens budskab udtryk for. Og som den sejrige konge møder han os nu i sit ord for at give fangne deres frihed, for at skænke de håbløse nyt håb og for at gøre syndere retfærdige overfor Gud.

Jesus Christus led, døde og opstod. Det er hans kongegerning for os; dens formål er vor frelse. Den kamp, vi aldrig kunne vinde, har han vundet for os. Derfor er han vor eneste tilflugt

her i syndens verden. Enhver, som er af sandhed, hører hans røst (Johs. ev. 18, 37), den røst, som forkynder os, at alle, der hører ham, og følger ham, vil han give evigt liv. »De skal i al evighed ikke fortabes, og ingen skal rive dem ud af min hånd.« (Johs. ev. 10, 27-28).

Så lad det da være vor bøn, nu hvor det går mod påske: »Kom, sandheds konge, Christus, kom, ind i min sjæl du drage —!«

Max W. Olsen.

VORT SOGNS GAMLE

Gennem menighedsplejen og på anden måde har vi forbindelse med de fleste af de ældre mennesker, som er bosiddende i Dyssegårds sogn. Men der sidder nok somme steder en eller anden, vi endnu ikke har kontakt med. Disse mennesker føler sig måske ret ensomme og kunne godt ønske lidt opmuntring og selskab, ikke mindst om det lod sig gøre sammen med jævnaldrende. Sådanne ensomme gamle vil vi gerne gennem disse linier gøre opmærksomme på, at der hos fru Hansen, Sønderdalen 34, den første tirsdag i måneden i vinterhalvåret kl. 14,30 afholdes sammenkomster for alle ældre kvinder og mænd. Alle sådanne er hjerteligt velkomne, og adgangen er naturligvis gratis. Der serveres kaffe og brød, der er forskellig underholdning, og mødet slutter med en ganske kort andagt. Er man meget dårlig til bens, kan man blive kørt frem og tilbage i fru Hansens vogn! Hører De til vort sogns gamle, og har De ikke tidligere deltaget i fru Hansens møder, bør De sikkert overveje, om De ikke skulle være med fra 6. marts!

Red.

Lidt kirkelig Statistik

	1948	1949	1950
Kirkegændere	4344	3688	3551
Altergæster	789	721	680
Døbt	65	54	46
Konfirmerede	39	23	40
Vielser	18	14	16
Udmeldt af folkekirken.....	12	2	5
Inmeldt i folkekirken	1	0	0
Separationsmæglinger	12	5	6
Skilsmissemæglinger	0	1	1
Modtaget i kirkebøgerne ..	859	858	527

Rudolf Hansen.

Foreningen

DYSSEGAARDSKIRKEN'S OPFØRELSE

har fra hr. P. Jensen, Godhavnsvej 17, med tak modtaget 5 kr.

Red.

I Guds gode Hånd

For nogen tid siden kom der en mand til mig. Han skulle den næste dag gennemgå en stor operation. Han var egentlig ikke bange, for han var et bevidst troende menneske. Men han syntes, at han trængte sådan til »et ord fra Gud« til at gå ind til operationen på. Så gav jeg ham da et ord fra Gud, der lover, at vi altid må vide os i Guds gode hånd, både i gode og onde dage, både i liv og død. Det er blevet mig fortalt, at da sygeplejersken om aftenen spurgte ham, om han ville have noget »at sove på«, svarede han, at det ville han gerne, men »han havde forøvrigt fået sådan et godt ord at hvile i«. — I Guds gode hånd havde han haft sit livs dage og i Guds gode hånd var også den død, der nogle dage senere åbnede ham porten til riget derhjemme. Både i liv og død er Guds hellige løfte det samme i dag for hvert eneste menneske, der vil lukke hjertet op for ham og hans frelse. Han bereder vejen for os og giver os vore dage, som det tjener os bedst. Men enten det går gennem sol eller gråvej, er han den trofaste Gud, som aldrig slipper. Måtte vi heller aldrig slippe ham, men til enhver tid ære hans navn ved »at gøre det gode«. I Guds gode hånd er det daglige livs sande rigdom gemt, såvel som paradisetsejerskrans!

»Nu vel, min Gud, så lægger jeg mit liv i dine hænder— — —«.

Sognepræst Gunnar Bøss.

»At tælle vore Dage lære du os, så vi kan få Visdom i Hjertet«

(Ps. 90,12)

Tiden er ubønhørlig.

Den er en strøm, som aldrig står stille, som aldrig kan standses.

Du kan standse uret, men ikke tiden.

Der er mange, som gerne vil standse tiden. Man vil ikke blive gammel.

Og kan man ikke standse tiden, så standser man i al fald uret. Man farver sit hår og sminker sit ansigt.

Men ingen kan standse sin alder; tidens strøm må vi alle følge. Og tidens strøm rinder stadig og rask.

Ja, hvor det går hurtigt!

Når vi ser fremefter synes tiden så lang. Men når vi ser tilbage ser vi, hvor kort den er, og hvor hurtigt den går.

Tiden er evighedens begyndelse.

Den fører os ind i evigheden. Enten vi ønsker det eller ikke.

Og der er to veje ind i evigheden. De skærer hinanden i dødens port, men mødes så aldrig mere i evighed. Den brede vej går ned i den evige pine. Og den smalle vej går ind i den evige salighed.

Hvilken vej går du?

Hvilken gru at drive på tidens strøm, ustandselig og ubønhørligt nedad mod den evige fortabelse!

Men hvilken lykke at føres på tidens strøm frem mod himmelens lyse land!

Du Guds barn, for hver gang klokken slår, tager tiden et årtag for din lille livsbåd.

Se op undervejs og tak ham, som banede vejen for dig med sit blod.

Professor O. Hallesby.

Menighedsplejens Juleindsamling

til fordel for vort sogns gamle og syge fandt som sædvanlig sted i begyndelsen af december måned. Der indkom ialt 4367 kr., hvoraf 1000 kr. er skænket os som gave fra Helleruplund menighed. —

For det smukke beløb takker vi såvel Helleruplund menighed som alle givere og listebærere i vort sogn.

Dyssegård Menighedspleje.

»Far, giv mig noget, som ikke kan dø!«

Jeg kender en lille dreng, som havde fået en hundehvalp af sin far og var så glad for den; en dag blev den kørt over af en bil, og drengen blev meget ked af det. Til trøst gav hans far ham et gedekid at lege med; men en skønne morgen lå gedekiddet og var død. Fortvivlet kom drengen til sin far og sagde: »Far, giv mig noget, som ikke kan dø!«

I en tid, hvor der ødelægges og dræbes, og hvor alting vakler, kan der komme et råb om dette: Giv mig noget, som ikke kan dø, i mit hjerte, så jeg har det nu og altid!

Det er velsignet at kunne sige det, at der er en, der kan give det, Jesus Kristus, som selv er livet.

Fhv. kirkeminister V. Fibiger.

Kast al eders Sorg paa Gud!

»Lad i alle ting eders begæringer komme frem for Gud i påkaldelse og bøn med taksigelse.« (Phil. 4, 6). Skal det virkelig lykkes at leve Guds børns sorgfrie liv, så gælder det om, at vi lægger os ovenstående formaning på hjerte sådan, at vi nøjagtig følger den. Anledning til bekymring skal nok komme så godt som hver eneste dag i denne verden, der er så fuld af usikkerhed og ondskab; men i alle disse ting, der møder os, behøver vi blot at lade vore begæringer gå frem for Gud i bøn. Det er jo sikkert, at en fader har Øre for sine børns bønner, så vist som enhver jordisk fader har øre for alt, hvad der rører sig i deres børns hjerter. Er der da noget, du begærer, så før det frem for Gud, og han vil enten give dig, hvad du attrår, eller sige dig, at din begæring ikke duer. Er der noget, du er bange eller urolig for, enten med hensyn til dig selv eller dine kære, så læg det frem for Gud, og han skal give dig råd, eller læg på ham, hvad du ikke magter, og han vil tage uroen fra dig. Det er en stor og nåderig tilladelse, vi har fået: at gå med alt til Gud, hvis ord siger: »Kast al eders sorg på Gud; thi han har omsorg for eder!«

Men skal det blive til noget med dine bønner, så glem ikke, at de må føres frem »med påkaldelse«. Du må kalde på Gud, indtil du føler hans nærhed, ligesom du råbte: »Mor, mor!« — når der var noget i vejen for dig, mens du var barn, råbte, indtil du fandt hende. Du må have Gud kaldt hen til dig, før du kan tale med ham. Og har du så først kaldt på ham, ja, så er jo egentlig din nød næsten forbi. Dette at et syndigt menneske føler den hellige Guds nærhed, har noget forunderligt beroligende ved sig, ligesom det bedrøvede barn ikke er helt bedrøvet mere, når det har nået hen til sin moder. — Glem så ikke »med taksigelse«. Har du noget at bede Gud om, så begynd altid med at takke ham. Har du først takken fat, vokser tilliden til ham i dit hjerte, og din bøn bliver mere trosinderlig.

Pastor P. Krag.

LÆGEDOM

En far sad ved sin voksne datters dødsleje. Hun lagde: »Å, far, jeg er så bange.« Han gav sig til at fortælle hende, hvor god hun havde været, hvor glade alle var for hende. Pludselig afbrød hun ham: »Jamen, far, alt det kan ikke hjælpe mig nu.« Så gav han sig til at for-

tælle hende om Jesu lideles og død. Deri fandt hun fred.

Når det hedder i ordet, at straffen er lagt på Jesus, går vore tanker let vild, for vi har vænnet os til at se på straf for noget, vi alligevel ikke kunne gøre rigtigt, som en urimelighed. Vi trænger til at holde os for øje, at vi er i fængsel, og fængselsmurene hedder synd og død. Vi kan kæmpe og kæmpe mod synden, vi kan rase mod døden. Vi bliver ikke syndfri, vi kan ikke flygte fra døden. Vore fængselsmure trodser alle vore anstrengelser. Men Jesus steg ned i vort fængsel til os og brød dets mure ned. Det er urimeligt for vor tanke, at den uskyldige gik i vort sted. Hvor skulle vi kunne bunde i Guds tankers dybder.

Lad os hellere spørge os selv: Hvor skulle vi kunne undvære evangeliet, dette gode, glade budskab om ham, som byttede plads med os, gik ind i vort fangenhul og satte os over i sit rige?

Når vi står overfor Jesu kors, ser vi ind i Guds hjerte. Her gælder vor logik ikke, men vi ser ind i den kærlighed, som forbarmede sig over os og kom os til hjælp. Grib du blot ordet om ham, der gik i dit sted, og klyng dig til det. Lad blot Djævelen vise dig din synd, holder du fast ved det ord, skal han rømme. Golgatha er det eneste sted, hvor vi tør møde Djævelen. Men der tør vi også møde ham, for der gik Jesus i vort sted, og vi blev frie. (Esajas 53).

Hvo vil mig fordømme? / Jesu blodestrømme / sænker jeg mig i; / Gud i himmerige / dømmes vil og sige: / Denne han er fri; / han er to't / i Jesu blod! / Satan synd og død må rømme, / hvo vil da fordømme? (Nr. 511)

Stiftsprovst Kai Jensen.

At være kristen —

Kristen er at være bundet til Kristus, så det bliver virkelig sandt for os, at han, som har al magt i himlen og på jorden, også har fået magten over min vilje og mit sind. Kristen er at leve i umulighedernes mulighed. Dersom kristne gør det, de kan, gør Gud det, de ikke kan!

Fru. Bjerg-Nielsen.

SØNDAGSSKOLEN!

Hver søndag kl. 13 i Dyssegårdskirken — Alle børn er velkommen!

Ansvarshavende Redaktør: Pastor Max W. Olsen.

Teller, Hellerup.

Gudstjenester og Møder

Marts

Torsdag den 1. kl. 20: Offentligt møde hos hr.

I. Olsen, Søndergårdsvej 38. Taler: Sognepræst V. Nørup-Nielsen, Helleruplund kirke.

Tirsdag den 13. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Tange, Vangedevej 209.

Torsdag den 15. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos fru Holst, Bøgehøj 36. Vestre kreds hos hr. G. Jess, Frændevej 25 A (Johs. ev. 1).

April

Torsdag den 5. kl. 20: Offentligt møde hos hr.

C. Appel Lustrup, Ewaldsbakken 28. Taler: Pastor Lønborg-Jensen, Hellig Kors kirke.

Tirsdag den 10. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Woller, Sønderbakken 29.

NB.!

Søndag den 15. kl. 10: Højmesse i Dyssegårdskirken. Prædikant: Sognepræst H. Weltzer, Nazarethkirken.

Torsdag den 19. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Øster Hansen, Hagens Alle 25. Vestre kreds hos hr. P. Geil, Sønderdalen 12. (Johs. ev., cap. 2).

Maj

Tirsdag den 8.: Kvindekredsmøde hos fru Christensen, Kildedalen 13.

Torsdag den 10. kl. 20: Offentligt møde hos hr. C. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298. Kinamissionær Mary Holm.

Torsdag den 24. kl. 20: Bibeltime. Østre kreds hos hr. Lundby, Merianvej 22. Vestre kreds hos hr. A. Christensen, Sønderengen 34 A. (Johs. ev., kap. 3).

Juni

Torsdag den 7. kl. 20: Fælles bibelkreds hos hr. C. Frøkjær-Jensen, Lyngbyvej 298 (Johs. ev. kap. 4).

Tirsdag den 12. kl. 20: Kvindekredsmøde hos fru Evertsen, Sønderdalen 24.

NB.!

Torsdag den 14.: Biltur til Søborg i Nordsjælland. Vi besøger provst Steenvinkel. Vi mødes ved Dyssegårdskirken kl. 18,30 præcis.